

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg takker finansministeren for svaret, men jeg synes sådan set, det havde været meget let for finansministeren bare at sige langt kortere, at al erfaring siger, at løntilpasningsklausulen koster mellem 0,5 og 0,6 pct. hvert år, for det er jo en kendsgerning. Det er sandheden, det er virkeligheden, og vil finansministeren ikke godt komme herop og sige, hvad finansministeren vurderer, løntilpasningsklausulen kommer til at koste i 2004, hvis han ikke tror på det?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

I fremskrivningen til kommuner og amter er grundlaget, at lønudviklingen i den offentlige sektor forudsættes at ligne udviklingen i den private sektor. Det vil sige, at forbrugsmulighederne også ligger over den almindelige løn- og prisfremskrivning, og hvis der er skævheder på ét område i én forvaltning, kan det være, der bruges flere penge i en anden forvaltning.

Det afhænger af den lønsum, man råder over, hvordan pengene rent faktisk anvendes på delområder, hvilke løntillæg man giver, hvordan man ansætter, om det er en høj anciennitetsgruppe eller en lav anciennitetsgruppe, og det afgøres decentralt. Men det er sådan, at lønudviklingen på det private område og det offentlige område følges ad, og det vil jeg sige, at det rådighedsbeløb, der eksisterer for de enkelte år, tager højde for lønudviklingen. I de enkelte år kan der være en skævvridning mellem enkelte grupper, men i amterne må man selvfølgelig sikre sig, at den lønsum, der dækker lønudviklingen, er til rådighed, ligesom man må på statens område og i primærkommunerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Igen må jeg takke finansministeren for svaret.

Jeg forstår altså ikke – men det kan være, forklaringen kommer i sidste runde – at det kan være så svært at bekræfte den kendsgerning, at løntilpasningsklausulen, som er udtryk for, at de offentligt ansatte følger de privatansatte rent lønmæssigt, udløser 0,6-0,7 pct. hvert år. Det er dem vel undt, men pointen er jo, at der kommer ikke mere hjemmehjælp ud af det, der kommer ikke mere hjælp til udsatte børn ud af det, og der kommer ikke mere hjælp til handicappede ud af det.

Jeg forstår ikke, hvorfor vi ikke kan få en ærlig debat, hvor man siger: Når vi laver en så svag vækst, som tilfældet er her, er der tale om minusvækst, og det er grunden til, at kommunalpolitikkerne uanset politisk farve siger, at der ikke er tale om et budget med vækst, men et budget med minusvækst. Hvor ville det være befriende for den offentlige debat, hvis finansministeren ville komme herop og sige, at selvfølgelig er det indlysende rigtigt, og af erfaringen og af tallene kan vi se fra år til år, at løntilpasningsklausulen koster så og så meget. Men hverken ordføreren eller finansministeren vil indrømme det, og grunden er jo klar nok: Så ville hele glansbilledet af, at der er tale om vækst, falde sammen. Der er tale om minusvækst, og jeg tager den lange udredning uden konklusion som finansministerens bekræftelse af det.

Kl. 12.40

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal gøre et sidste forsøg, men jeg tror ikke, det lykkes.

I rammeberegningerne og i fremskrivningen ligger en PL-regulering, der dækker den faktiske lønudvikling på det private arbejdsmarked. Hvis man husker, at der er et efterslæb på det offentlige, dækker den også her, for det lægges ind i budgetterne. Det kan godt være, at man vælger at bruge pengene til andre ting, men det afgøres i virkeligheden decentralt gennem de forhandlinger, man fører, og det har noget at gøre med, hvordan alderssammensætningen på medarbejdersiden er.

I virkeligheden er det en teknisk gennemgang, når man ser på, hvad grundlaget for lønudviklingen det næste år er set i forhold til indeværende år. Hvis der er et efterslæb, er det nogle penge, man i virkeligheden har givet ud, fordi det har været forudsat, at de skulle udbetales i løn. Det er altså rimeligt enkelt.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Villy Søvnald for en tredje og sidste kort bemærkning til finansministeren, og så går vi tilbage til hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg takker finansministeren for svaret. Jeg er helt enig, det er fantastisk enkelt, og derfor er der sådan set heller ingen grund til, at finansministeren roder sig så langt ud.